

Sygn. akt III AUa 826/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 maja 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie - Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Barbara Białecka (spr.)
Sędziowie:	SSA Urszula Iwanowska SSA Zofia Rybicka - Szkibiel
Protokolant:	St. sekr. sąd. Edyta Rakowska

po rozpoznaniu w dniu 9 maja 2013 r. w Szczecinie

sprawy E. W. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. W..

o przyznanie emerytury

na skutek apelacji organu rentowego

od wyroku Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp. VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 6 września 2012 r. sygn. akt VI U 618/12

zmienia częściowo zaskarżony wyrok w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu E. W. (1) prawo do emerytury od 9 lutego 2012r.

SSA Urszula Iwanowska SSA Barbara Białecka SSA Zofia Rybicka – Szkibiel

Sygn. akt III AUa 826/12

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 7 maja 2012 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. odmówił E. W. (1) prawa do emerytury w wieku obniżonym uznając, że ubezpieczony nie udowodnił wymaganych ustawą 15 lat pracy w warunkach szczególnych.

Odwołanie od powyższej decyzji wywiódł E. W. (1) podnosząc, że nie posiada dokumentacji potwierdzającej jego zatrudnienie w szczególnych warunkach, a jedynie zaświadczenie z Archiwum Urzędu Wojewódzkiego w G.. Okoliczność pracy w szczególnych warunkach mogą jednak potwierdzić wskazani świadkowie.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. wniósł o oddalenie odwołania wskazując, że nie uznał przedłożonego przez ubezpieczonego świadectwa pracy z 7 grudnia 1999 roku wystawionego przez (...) Urząd Wojewódzki w G., albowiem urząd ten jest jedynie przechowawcą dokumentów po zlikwidowanym zakładzie pracy, a nie jego następcą prawnym. Ponadto w legitymacji ubezpieczeniowej dotyczącej zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie (...) w G. wskazano jedynie stanowisko kierowcy.

Wyrokiem z dnia 6 września 2012 roku Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim, VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Gorzowie Wielkopolskim zmienił zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w G. z dnia 7 maja 2012 roku w ten sposób, że przyznał E. W. (1) prawo do emerytury począwszy od dnia 1 stycznia 2012 roku.

Sąd pierwszej instancji ustalił, że E. W. (1) urodził się (...)roku. Na dzień 1 stycznia 1999 roku udowodnił okres ubezpieczenia wynoszący łącznie 27 lat i 7 miesięcy okresów składkowych i nieskładkowych. W okresie od 17 lipca 1971 roku do 10 stycznia 1980 roku E. W. (1) był zatrudniony w (...) Przedsiębiorstwie (...) w G. na stanowisku kierowcy ciągnika i pomocnika operatora. W międzyczasie odbył służbę wojskową.

Na podstawie tak ustalonego stanu faktycznego, a także w oparciu o treść art. 32 i 184 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U. z 2009 r., nr 153, poz. 1227 ze zm., dalej jako ustawa emerytalna) i rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. nr 8, poz. 43 ze zm., dalej jako rozporządzenie z 1983 r.) Sąd Okręgowy uznał, że odwołanie ubezpieczonego zasługiwało na uwzględnienie.

Rozstrzygając kwestię dotyczącą spełnienia przez E. W. (1) warunków przyznania wcześniejszej emerytury, sąd pierwszej instancji zważył, że ubezpieczony posiada 25-letni staż ubezpieczeniowy na dzień wejścia w życie ustawy, nie przynależał do OFE i nie pozostawał w stosunku pracy.

Na okoliczność pracy ubezpieczonego w warunkach szczególnych, Sąd Okręgowy przesłuchał E. W. (1) i zawioskowanych przez niego świadków - J. K. i E. W. (2) oraz przeprowadził dowód z dokumentów osobowych. Tak zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pozwolił sądowi pierwszej instancji uznać, że przez pewien okres zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie (...) w G. ubezpieczony wykonywał pracę kierowcy ciągnika. Spełnił tym samym przesłankę udowodnienia 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Organ rentowy uznał bowiem 12 lat i 2 miesiące pracy w szczególnych warunkach, a zatem do spełnienia powołanej przesłanki wnioskodawcy brakowały 2 lata i 10 miesięcy pracy w szczególnych warunkach, co ubezpieczony wypełnił. Wykonywane w uznanych przez Sąd Okręgowy okresach pracy czynności ubezpieczonego wymienione zostały w wykazie A, dziale VIII w transporcie i łączności, w pkt 3 rozporządzenia z 1983 roku, gdzie wskazano na prace kierowców ciągników.

Mając na uwadze powyższe sąd pierwszej instancji, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał E. W. (1) prawo do emerytury począwszy od 1 stycznia 2012 roku.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł pełnomocnik organu rentowego, który zaskarżył rozstrzygnięcie w części, tj. co do przyznania ubezpieczonemu emerytury począwszy od dnia 1 stycznia 2012 roku, nie zaś od 9 lutego 2012 roku. Wskazując na naruszenie przepisu art. 184 ust. 1 pkt 1 ustawy emerytalnej w zw. z § 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia z 1983 roku apelujący wniósł o zmianę wyroku w zaskarżonej części i oddalenie odwołania w tym zakresie, ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

W uzasadnieniu skarżący wskazał, że skoro E. W. (1) urodził się (...)roku, zatem 60 lat skończył w dniu (...) roku i od tej właśnie daty spełniał przesłanki do nabycia prawa do emerytury w wieku obniżonym.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Apelacja organu rentowego okazała się w zakresie żądania wydania wyroku reformatoryjnego uzasadniona.

Jak stanowi art. 32 ust. 1 i 4 ustawy emerytalnej ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 roku, będącym pracownikami, o których mowa w ust. 2 i 3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 ust. 2 i 3. Wiek emerytalny, o którym mowa w ust. 1, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom wymienionym w ust. 2 i 3 przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych. Przepisami dotychczasowymi w rozumieniu ustawy emerytalnej jest rozporządzenie z 1983 roku, które z kolei w § 4 ust. 1 pkt 1 stanowi, że pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn. Ponadto na podstawie art. 184 ust. 1 ustawy emerytalnej powyższą regulacją objęci zostali ubezpieczeni urodzeni po dniu 31 grudnia 1948 roku.

Sąd Okręgowy przeoczył fakt, że ubezpieczony osiągnął wiek 60 lat dopiero w dniu(...) roku. Zatem nie było podstaw ani faktycznych ani prawnych do tego, aby przyznawać sporne świadczenie od dnia 1 stycznia 2012 roku, tj. od pierwszego dnia miesiąca, w którym ubezpieczony złożył wniosek. W okresie tym ubezpieczony nie spełnił jeszcze wszystkich przesłanek warunkujących przyznanie prawa do emerytury w wieku obniżonym, nie osiągnął bowiem wymaganego ustawą wieku.

W myśl art. 100 ust. 1 ustawy emerytalnej prawo do świadczeń określonych w ustawie powstaje z dniem spełnienia wszystkich warunków wymaganych do nabycia tego prawa.

W związku z powyższym wyrok w zaskarżonej części podlegał zmianie. Sąd Apelacyjny uznając apelację za uzasadnioną na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że przyznał E. W. (1) prawo do świadczenia począwszy od dnia 9 lutego 2012 roku.

SSA Urszula Iwanowska SSA Barbara Białicka SSA Zofia Rybicka – Szkibiel